

CHALABA

Cítíš ten oheň cítíš ten žár, chceme splynout duchem chceme být pár,

těžké jsou chvíle, těžké jsou mraky, jen vítr kvílí, pouštíme draky.

Tichá je stezka tiché jsou hroby, ruce nám tíží okovy doby,

žádná tma není, jen rudá záře, černý je sníh a bledé jsou tváře.

Tiše si broukáš tu divnou píseň, není čas brečet řešit tu tíseň.

Jenom dvě těla z láhve si přihnout, ukrutné pravdě z dálky se vyhnout.

Není to náhodou, není to lež, hebká je kůže tak dělej, co chceš.

Nástěnné malby rozbitou tuší, smutek a bolest někomu sluší.

Otevřeš klec a v ní mrtvý ptáček, tak marně hledáš v čem je ten háček.

I když jsi sama tak sama nejsi, necháme řečí, skleničku dej si.

Vítr odelétá,

vítr odlétá.

Nevíme kam, ani co se v nás tiše skrývá,
nevíme kam, bůh se pošetile usmívá,
a já se ptám, jestli vůbec tenhle pocit znáš,
zrcadlem projdeš nebo se jen do něj podíváš.

Co jsi viděl,
co jsi spatřil,
kde se skrývá,
kde se skrýváš

Zar 2010